

אַנִי מֵאַמִּין / שְׂאוֹל טִשְׁרֵנִיחֹבֶסְקִי

יְחִיָּה, יֵאָהֵב, יִפְעַל, יַעֲשֶׂה,
דוֹר בְּאַרְצֵן אֲמָנָם חִי
לֹא בְּעֵתִיד – בְּשָׂמַיִם,
חַיֵּי-רוּחַ לֹא אֵין דִּי.

אַז שִׁיר חֲדָשׁ יִשִּׁיר מְשׁוֹרֵר,
לִיפִי וְנִשְׁגָּב לְבוֹ עֵר;
לוֹ, לְצַעִיר, מְעַל קִבְרֵי
פְּרָחִים יִלְקֻטוּ לְזֵר.

אודיסה 1894

שְׂחָקִי, שְׂחָקִי עַל הַתְּלוּמוֹת,
זוֹ אֲנִי הַחֹלֵם שָׁח.
שְׂחָקִי כִי בְּאָדָם אֲאַמִּין,
כִּי עוֹדֵנִי מֵאַמִּין בְּךָ.

כִּי עוֹד נִפְשֵׁי דְרוֹר שׁוֹאֶפֶת,
לֹא מְכַרְתִּיהָ לְעַגְל־פֶּז,
כִּי עוֹד אֲאַמִּין גַּם בְּאָדָם,
גַּם בְּרוּחוֹ, רוּחַ עֵז.

רוּחוֹ יִשְׁלִיךְ כְּבָלֵי-הַבָּל,
יְרוֹמְמוֹנוּ בְּמַתִּי-עַל;
לֹא בְּרַעַב יָמוֹת עֶבֶד,
דְּרוֹר – לְנַפְשׁ, פֶּת – לְדָל.

שְׂחָקִי כִי גַם בְּרַעוֹת אֲאַמִּין,
אֲאַמִּין, כִּי עוֹד אֲמַצֵּא לָב,
לָב תְּקוּמֵי גַם תְּקוּמָתוֹ,
יְחוּשׁ אֲשֶׁר, יְבִין כָּאֵב.

אֲאַמִּינָה גַם בְּעֵתִיד,
אַף אִם יִרְחַק זֶה הַיּוֹם,
אַךְ בּוֹא יְבוֹא – יִשְׂאוּ שְׁלוֹם
אַז וּבְרַכָּה לְאֵם מְלֵאָם.

יָשׁוּב יִפְרַח אֲז גַם עַמִּי,
וּבְאַרְצֵן יָקוּם דוֹר,
בְּרִזְל־כְּבָלָיו יוֹסֵר מְנוֹ,
עֵין-בְּעֵין יִרְאֶה אוֹר.